

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 12 0 U 004952 15 Uvp
Banjaluka, 01. februara 2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrka i Edine Čupeljić, članova vijeća, uz učešće zapisničara Margarete Nikić, u upravnom sporu po tužbi tužioca S.M. sina N. iz B., protiv rješenja tuženog Ministarstva broj: ... od ... godine, u predmetu utvrđivanja novog procenta vojnog invaliditeta, odlučujući o zahtjevu tuženog za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Bijeljini, broj: 12 0 U 004952 15 U od 18. marta 2015. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 01. februara 2018. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se uvažava, presuda Okružnog suda u Bijeljini, broj: 12 0 U 004952 15 U od 18. marta 2015. godine preinačava, tako da se tužba odbija kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom je uvažena tužba i akt tužene bliže označen u uvodnom dijelu presude je poništen. Osporenim aktom je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja uprave broj: ... od ... godine. Tim rješenjem je odbijen zahtjev tužioca od dana 17. septembra 2014. godine, za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta po osnovu pogoršanja zdravstvenog stanja, tužiocu je i dalje priznat status ratnog vojnog invalida (RVI) V kategorije, s pravom na ličnu invalidninu u mjesečnom iznosu od 36% od osnovice i pravom na ortopedski dodatak trećeg stepena, u mjesečnom iznosu od 14% od osnovice, te je određeno da se tim rješenjem zamjenjuje rješenje tog Odjeljenja broj: .... od 11. septembra 2009. godine.

Uvaženje tužbe je obrazloženo razlozima da je osporeni akt nepravilan i nezakonit, jer da nije donesen u skladu sa članom 102. stav 1. Zakona o pravima boraca, vojnih invalida i porodica poginulih boraca Odbrambeno-otadžbinskog rata Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske” broj: 134/11, 9/12, 40/12, u daljem tekstu: Zakon). Istaknuto je da je organ rješavao o zahtjevu tužioca u meritumu samo u pogledu osnovanosti zahtjeva prema članu 102. stav 2. Zakona, a da je o osnovanosti zahtjeva po članu 102. stav 1. Zakona ocijenjeno da je zdravstveno stanje tužioca irelevantno, jer da nije proteklo vrijeme od tri godine od dana 24. januara 2013. godine kada je zdravstveno stanje tužioca zadnji put cijanjeno od strane drugostepene ljekarske komisije. Nepoznato je tom sudu u kojem postupku je navedena ocjena pribavljena, jer da nije jasno koji upravni akt je na tom nalazu zasnovan. Ocjena na koju se tuženi poziva da predstavlja samo dokaz, a da se valjanost dokaza cijeni u postupku donošenja određenog upravnog akta. U stavu 6. dispozitiva prvostepenog rješenja stoji da se istim zamjenjuje rješenje broj: ... od ... godine, pa da proizlazi da od 2009. godine do donošenja prvostepenog rješenja nije doneseno drugo rješenje i da na nalazu drugostepene ljekarske komisije od 24. januara 2013. godine nije zasnovan nijedan upravni akt. Konstatovano je da kod tužioca nema tjelesnih oštećenja iz člana 102.

stav 2. Zakona kao osnova za utvrđenje novog procenta vojnog invaliditeta prije isteka roka od tri godine, ali da je od donošenja rješenja iz 2009. godine do podnošenja zahtjeva 2014. godine proteklo duže od tri godine. Zato da ima osnova za vođenje upravnog postupka po pravilima za odlučivanje u meritumu, umjesto odbijanja zahtjeva kao prijevremenog, jer rok od tri godine u smislu člana 102. stav 1. Zakona treba računati u odnosu na datum donošenja upravnih akata, a ne od izvršenog vještačenja.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude, tuženi osporava njenu zakonitost, saglasno članu 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske” broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS). Ukazuje da je jedini razlog za poništenje osporenog akta u tome da tuženi nije obrazložio o kakvom se vještačenju drugostepene ljekarske komisije od 24. januara 2013. godine radilo, u kom postupku je ta ocjena pribavljena i koji je upravni akt na istom zasnovan. Smatra da sud pogrešno tumači član 102. stav 1. Zakona, jer da se rok od tri godine računa od dana konačne (posljednje) ocjene kojom je utvrđen ili potvrđen postojeći procenat invaliditeta. U osporenom aktu je utvrđeno da je konačna ocjena prilikom koje je tužiocu potvrđen invaliditet od 70% i treći stepen ortopedskog dodatka data 24. januara 2013. godine, kada je drugostepena ljekarska komisija u žalbenom postupku na rješenje od 07. juna 2010. godine potvrdila raniju ocjenu i na osnovu tog vještačenja je tuženi odbio žalbu rješenjem kojim je okončao upravni postupak.

U odgovoru na zahtjev tužilac ukazuje na dužinu trajanja postupka i ističe da je više puta nadležni sud tužbu uvažavao i osporeni akt poništavao i predmet vraćao na ponovni postupak, te da je očigledno da tuženi nije pravilno sagledao činjenično stanje u pogledu pogoršanja zdravstvenog stanja tužioca. Iz nalaza ljekarskih komisija je vidljivo da je kod tužioca došlo do pogoršanja zdravstvenog stanja, koje je u uzročno-posljedičnoj vezi sa ranjavanjem koje se desilo u ratu 1992. godine. Predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, kao i cjelokupne spise predmeta ovog upravnog spora i predmetne upravne stvari, saglasno članu 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa predmeta proizlazi da je rješenjem prvostepenog organa broj: ... od ... godine, donesenim u postupku prevođenja po službenoj dužnosti, tužiocu i dalje bio priznat status RVI V kategorije sa 70% invaliditeta trajno, po osnovu ranjavanja nastalog u vezi sa vršenjem vojne dužnosti u Vojsci Republike Srpske, sa pravom na ličnu invalidninu i na ortopedski dodatak kao u rješenju. Nakon donošenja tog rješenja, tužilac je više puta podnosio zahtjev za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta zbog pogoršanja zdravstvenog stanja.

Predmetnom upravnom postupku je prethodio postupak u kojem je prvostepenim rješenjem od 07. juna 2010. godine raniji zahtjev tužioca odbijen. U žalbenom postupku u cilju ispitivanja žalbenih navoda, tužilac je upućen na pregled pred drugostepenu ljekarsku komisiju, koja je dala nalaz i mišljenje broj: ... od ... godine na koji se poziva tuženi u zahtjevu, u kojem je nakon pregleda, razgovora s tužiocem i uvida u medicinsku dokumentaciju, utvrdila da se radi o stanju nakon eksplozivne povrede desnog lakatnog zgloba, sa loše saniranim prelom zglobov dijela desne nadlaktične kosti, da postoji ukočenost lakatnog zgloba, gdje fleksiju ne izvodi više od 90 stepeni. Ekstenzija minimalna, parcijalna lezija n. medianusa, s ograničenim kretnjama pronacije i supinacije. Cijeni se po T-48-40%, T-75-30% i T-39-40% Liste procenata, uz primjenu člana 4. stav 1. Pravilnika se određuje vojni invaliditet od 70% trajno, te pravo na treći stepen ortopedskog dodatka, po

članu 5 pod v. U obrazloženju nalaza se navodi da prvostepena ljekarska komisija nije pravilno primijenila ocjensku tačku T-48 Liste procenta, što je sada ispravljeno, jer je utvrđeno da se radi o ukočenosti lakatnog zgloba, gdje fleksiju ne izvodi više od 90 stepeni, ali da je pravilno utvrđen ukupan procenat vojnog invaliditeta. Na tom nalazu od 24. januara 2013. godine je zasnovano rješenje tuženog broj: ... od ... godine, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena na rješenje od 07. juna 2010. godine, a isto je ostalo na pravnoj snazi donošenjem presude nižestepenog suda broj: ... od ... godine, kojom je tužba tužioca odbijena kao neosnovana.

Zahtjevom tužioca od dana 17. septembra 2014. godine, uz koji je priložen nalaz i mišljenje Ambulante ... broj: ... od ... godine, pokrenut je predmetni upravni postupak. Tužilac je upućen na prvostepenu ljekarsku komisiju, koja je u nalazu i mišljenju od 29. oktobra 2014. godine utvrdila da nije došlo do pogoršanja zdravstvenog stanja u smislu člana 102. stav 2. Zakona kao uslova za prijevremeni izlazak na komisiju za ponovnu ocjenu povodom pogoršanja i na istom je u činjeničnom smislu zasnovano prvostepeno rješenje kojim je zahtjev odbijen. Tuženi je prihvatio nalaz i mišljenje drugostepene ljekarske komisije broj: ... od 11. decembra 2014. godine, u kojem je konstatovano da je zadnji put cijenjen od strane iste komisije dana 24. januara 2013. godine, kada je potvrđen postojeći procenat vojnog invaliditeta od 70% i treći stepen ortopedskog dodatka, ocijenjen je i nalaz i mišljenje Ambulante ... od 29. oktobra 2014. godine i utvrđeno da ne postoji osnov iz člana 102. stav 2. Zakona, odnosno da u međuvremenu nije došlo do pogoršanja zdravstvenog stanja koje bi predstavljalo pravni osnov za prijevremenu ocjenu vojnog invaliditeta. Kako nisu protekle tri godine od dana konačne ocjene vojnog invaliditeta u smislu člana 102. stav 1. Zakona, te da nije utvrđeno da postoji osnov iz člana 102. stav 2. Zakona, tuženi je odbio žalbu tužioca kao neosnovanu.

U ovom postupku je između stranaka sporno od kada se računa rok od tri godine iz člana 201. stav 1. Zakona, po isteku kojeg ratni vojni invalid stiče pravo da zahtijeva utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta zbog pogoršanja zdravstvenog stanja.

Odredbom člana 102. stav 1. Zakona je propisano ako kod vojnog invalida dođe do pogoršanja stanja u vezi sa utvrđenim stepenom vojnog invaliditeta, može podnijeti zahtjev za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta, ali ne prije isteka tri godine od dana konačne ocjene ljekarske komisije kojom mu je utvrđen ili potvrđen postojeći procenat invalidnosti. Stavom 2. je propisano da se izuzetno od odredbe stava 1. ovog člana, zahtjev za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta može podnijeti i prije isteka roka od tri godine ako kod vojnog invalida nastane neko od tjelesnih oštećenja u vezi sa vojnim invaliditetom: hirurško odstranjenje organa, hirurški zahvat sa težim posljedicama na vitalnim organima, dekompenzacija srca, jetre, pluća, bubrega, pankreasa, paralize nerava, aktivna tuberkuloza, kao i gubitak ili teško oštećenje parnog organa. U stavu 3. je propisano da se zahtjev za utvrđivanje novog procenta u smislu stava 1. ovog člana ne može podnijeti ukoliko je vojni invaliditet utvrđen na osnovu bolesti iz člana 40. stav 3. ovog zakona.

Iz člana 201. stav 1. Zakona proizlazi da se početak roka od tri godine po isteku kojeg ratni vojni invalid stiče pravo na zahtjev za utvrđivanje novog procenta vojnog invaliditeta zbog pogoršanja zdravstvenog stanja, računa od dana konačne ocjene ljekarske komisije kojom je utvrđen ili potvrđen postojeći procenat invalidnosti, a ne od donošenja upravnog akta tuženog kako pogrešno navodi nižestepeni sud u pobijanoj presudi.

Kada se ima u vidu da je povodom ranijeg zahtjeva tužioca za određivanje novog procenta vojnog invaliditeta zbog promjena u zdravstvenom stanju izvršena ocjena njegovog zdravstvenog stanja i invalidnosti pred prvostepenom ljekarskom komisijom, koja je svojim nalazom i mišljenjem utvrdila da je tužilac i dalje RVI V kategorije sa procentom invalidnosti od 70%, da je povodom žalbe tužioca drugostepena komisija dala konačan nalaz i mišljenje dana 24. januara 2013. godine, kojim je potvrđen postojeći procenat vojnog invaliditeta od 70%, da je tužilac ponovo podnio zahtjev dana 17. septembra 2014. godine za određivanje novog procenta vojnog invaliditeta zbog promjena u zdravstvenom stanju, da je nalazom i mišljenjem drugostepene ljekarske od 11. decembra 2014. godine utvrđeno da ne postoji osnov iz člana 102. stav 2. Zakona za prijevremenu ocjenu vojnog invaliditeta, ovaj sud nalazi da je ispravan stav tuženog u osporenom aktu da je zahtjev preuranjen, zasnovan na utvrđenju da nisu protekle tri godine od konačne ocjene vojnog invaliditeta tužioca u smislu člana 102. stav 1. Zakona.

Osnovano tuženi u zahtjevu prigovara da je sud pogrešnim tumačenjem člana 102. stav 1. Zakona donio nepravilnu i nezakonitu presudu, jer se trogodišnji rok računa od dana konačne ocjene ljekarske komisije kojom je tužiocu potvrđen postojeći procenat invalidnosti, a ne od dana donošenja upravnog akta. Zbog toga je osporenim aktom žalba tužioca protiv prvostepenog rješenja pravilno odbijena, te je o razlozima takvog odlučivanja u obrazloženju osporenog akta dato potpuno i detaljno obrazloženje, koje kao pravilno prihvata i ovaj sud.

S obzirom na navedeno, po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi su ostvareni razlozi nezakonnosti iz člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tuženog za njeno vanredno preispitivanje uvažava na osnovu člana 40. stav 1. i 2. istog zakona, presuda preinačava, tako da se tužba odbija kao neosnovana, jer osporenim aktom nisu ostvareni osnovi za poništenje akta iz člana 10. tač. 2. i 4. ZUS.

Zapisničar
Margareta Nikić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podraščić